

Europos muzikos ekosistema

Europos muzikos ekosistemos koncepcinis apibrėžimas, siekiant suprasti ir skatinti jos įvairovę, kūrybiškumą ir solidarumą, kad ji taptų konkurencinga, atspari ir patraukli.

Santrauka

XXI a. Europos muzikos sektorius atsidūrė kryžkelėje. Muzikos paklausa pasiekė naują lygį, o ekonominiai rezultatai pagrindinėse sektoriaus verslo srityse rodo tvirtą atsigavimą po koronaviruso pandemijos. Tuo pačiu metu socialinių, kultūrinių ir techninių tendencijų pokyčiai tampa vis sudėtingesni, kartu keičiasi dinamika ir tarpusavio priklausomybė sektoriuje.

Dėl suvokimo, kad muzikos sektoriui vis labiau būdingas sudėtingumas ir tarpusavio priklausomybė, šis sektorius suprantamas ne kaip tradicinės linijinės vertės grandinės, o kaip muzikos ekosistema. Sudėtingo sektoriaus kaip ekosistemos konceptualizavimo tendencija pastebima ir kituose sektoriuose ir sudaro pagrindinę ES pramonės strategijos prielaidą.

Šiame tekste **Europos muzikos ekosistemą apibūdiname kaip muzikos sektoriaus dalyvių tinklą, jų aplinką, tarpusavio priklausomybę ir sąveiką gaminant, platinant ir vartojant muziką, kad būtų kuriama vertė pačiai sistemai ir sistemoms, kurių dalis ji yra.**

Šioje apibrėžtyje aktoriai svyruoja nuo muzikantų iki auditorijų ir politikos formuotojų, jie taip pat gali būti skaitmeninio pobūdžio, pvz., algoritmai ar DI. Jų aplinką sudaro materialusis turtas, pvz., renginių vietos ar skaitmeninė infrastruktūra, taip pat nematerialieji aspektai, pvz., taisyklės ir teisės aktai, socialinės konvencijos ar politinės idėjos. Ekosistemos veikėjai yra ne tik tarpusavyje susiję, jie taip pat yra tarpusavyje priklausomi ir kuria vertę, darydami įtaką kitiems kultūrinio, ekonominio ir socialinio būdu.

Šis sektorius gali būti suprantamas kaip ypač lengvai prisitaikanti ir reaguojanti ekosistema, gebanti įveikti bendrus krizinius pokyčius, tokius kaip klimato kaita, darbo jėgos trūkumas ar pasikeitę vartotojų pageidavimai, taip pat konkrečiam sektoriui būdingus iššūkius, tokius kaip rinkos konsolidacija, „platformavimas“ ir politikos imperatyvų nustatymas, siekiant užtikrinti tvarią ir atsparią sektoriaus ateitį.

Dėl šių iššūkių, ypač Europos muzikos sektoriuje, muzikos sektoriuje atsiranda naujų bendrai organizuotų ekosistemų struktūrų, kuriose dalyvauja vis daugiau mažų ir vidutinių žaidėjų ir kurios grindžiamos bendradarbiavimu, inovacijomis ir įvairove, pavyzdžiui, atviresniais muzikos tinklais, t. y. atviresne muzikos miesto veikla ir atviresnėmis muzikos konferencijomis bei festivaliais. Šios struktūros leidžia orientotis ir bendradarbiauti peržengiant buvusias sektorių ir kultūrų ribas. Jie konceptualiai sukuria atvirumą kitoms kaimyninėms (ne muzikos) ekosistemoms, tokioms kaip švietimo sistema, sveikatos ir gerovės sistemos, ir netgi miestų planavimo ir plėtros sistemoms.

Europa suteikia unikalią ir derlingą dirvą šiems pokyčiams. Palyginti su JAV muzikos rinka, Europa atsilieka investuotojų skatinamos rinkos galios požiūriu, tačiau su esamomis bendrai organizuotomis struktūromis Europos muzikos ekosistema gali būti laikoma atsvara Šiaurės Amerikos ar sparčiai augančiam Azijos muzikos sektoriui. Kad Europos muzikos ekosistema pagerėtų, padidėtų jos ekonominiai pajėgumai ir atsparumas, o muzika galėtų optimizuoti savo socialinį ir kultūrinį poveikį, šioms struktūroms reikia paramos. Muzikos sektoriaus, suprantamo kaip ekosistema, koncepcija suteikia naujų galimybių taikyti politikos priemones ir paramos mechanizmus, skirtus jam stiprinti ir padėti išlaikyti konkurencinį pranašumą, įskaitant švietimo skatinimą, investicijas į ilgalaikes programas, optimalų šalutinį poveikį kaimyniniams sektoriams, atskirų kūrėjų socialinės ir ekonominės padėties gerinimą, paramą vietos kūrybinėms bendruomenėms ir duomenimis grindžiamą politiką. Toliaregiška Europos muzikos politika, pagrįsta šiomis veiklos kryptimis, paskatintų naujų, atviresnių struktūrų kūrimą, sustiprintų esamas struktūras ir atvertų visą muzikos ekosistemos potencialą.